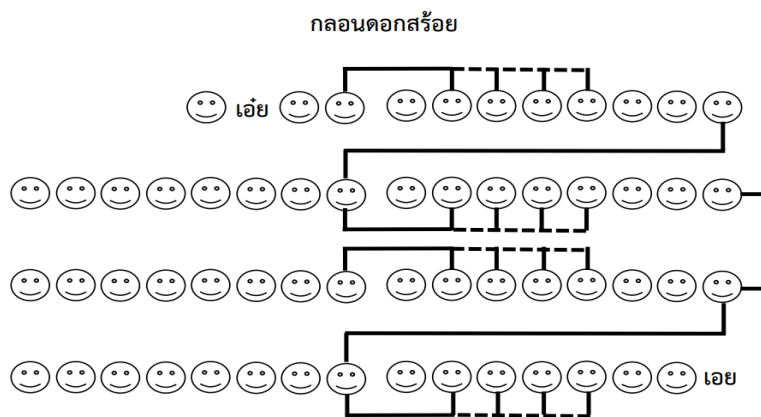

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง คำกลอนสอนใจ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย ๑
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลอนดอกสร้อย

กลอนดอกสร้อย คือ บทร้อยกรองชนิดหนึ่ง มีลักษณะการแต่งเหมือนกับกลอนสุภาพและกลอนสักวาทุทุกประการ แต่งขึ้นเพื่อใช้ในการขับร้อง

แผนผังของกลอนดอกสร้อย

ลักษณะของกลอนดอกสร้อย

๑. กลอนดอกสร้อยบทหนึ่งมี ๔ คำกลอน หรือ ๘ วรรค วรรคหนึ่งใช้คำ ๖ ถึง ๘ คำ
๒. วรรคแรกที่สูงต้นส่วนมากมี ๔ คำ หรืออาจมี ๕ คำก็ได้ คำที่ ๑ กับ คำที่ ๓ ต้องซ้ำคำเดียวกัน คำที่ ๒ เป็นคำว่า “เอ๋ย” ส่วนคำที่ ๔ เป็นคำอื่นที่รับกัน เช่น
นกเอ๋ยนักเรียน, ความเอ๋ยความรู้, นกเอ๋ยนกกระจาบ, วังเอ๋ยวังเวง, เด็กเอ๋ยเด็กน้อย
๓. กลอนดอกสร้อยจะต้องลงท้ายด้วยคำว่า “เอ๋ย” เสมอ

การสัมผัสบังคับ

๑. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๑ สัมผัสกับคำที่ ๒ ๓ ๔ หรือ ๕ ของวรรคที่ ๒
๒. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๒ สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ ๓
๓. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๓ สัมผัสกับคำที่ ๒ ๓ ๔ หรือ ๕ ของวรรคที่ ๔
๔. สัมผัสระหว่างบทคือ คำสุดท้ายของวรรคที่ ๔ สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ ๖